

MODLITWA O POWOŁANIA

Panie Jezu Chryste, Ty obdarowałeś szczególnym powołaniem apostołów, którzy głosili orędzie Dobrej Nowiny o zbawieniu całemu światu. Spójrz Panie na potrzeby współczesnego świata i wezwij wielu młodych ludzi na Twoją apostołską służbę w stanie kapłańskim i zakonnym. Daj im odczuć

ogrom Twojej miłości, jaką będą mogli doświadczać szukając Ciebie w drugim człowieku, zwłaszcza w ubogim, cierpiącym, załamany, zagubionym, nie znajdującym sensu życia, pogrążonym w nałogach. Jezu, wyzwól ich wolność, aby nie zważali na trudności i idąc za Twoim wezwaniem wspomniałomyślnie i z radością oddali Tobie swoje życie, przez wierną służbę tym, do których ich pošlesz.

Matko Najświętsza oddaję Ci w Twą matczyną opiekę wszystkich powołanych do kapłaństwa i życia zakonnego. Niechaj będą oddani sprawie Bożego królestwa na wzór Twojego oddania się woli Bożej w swym ziemskim życiu. Amen

Z OGŁOSZEŃ

- Dzisiaj nabożeństwo majowe o godz. 17¹⁵. W dni powszednie o godz. 17³⁰.
- Rozpoczęliśmy Tydzień Modlitw o powołania kapłańskie i zakonne. Każdego dnia prosić będziemy o łaskę świętych powołań.
- We wtorek o godz. 18⁰⁰ – Msza w int. zmarłych. Wypominki będą czytane przed Mszą św.
- W piątek uroczystość św. Stanisława Biskupa i Męczennika – głównego patrona Polski.
- Osoby, które mogłyby poświęcić godzinę adoracji prosimy o zgłaszanie się do zakrystii. Intencje dla koła różańcowych na ten miesiąc:
1/ św. Faustyny: „*W int. naszej Ojczyzny*”
2/ św. Franciszka: „*O pokój na świecie i ustąpienie epidemii koronawirusa*”
3/ MB Fatimskiej: „*O święte powołania kapłańskie i zakonne*”

❖ Z naszej wspólnoty odeszła do Pana **Ś.P. Marianna RYBICKA** (l. 90) z Kolonii Gościńcyce. Pogrzeb odbędzie się we wtorek o godz. 13⁰⁰. **Wieczny odpoczynek...**

WYPLYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

Par. św. Franciszka, ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel. 227270595;

parafia.prazmow.pl; Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

5 NIEDZIELA WIEKANOCNA

10 maja

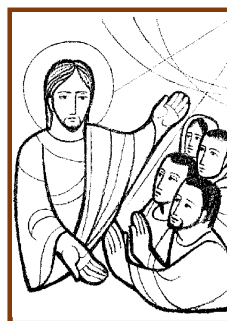
364'20

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Dz 6,1-7 * Ps 33 * Czytanie II: :1P 2,4-9

Ewangelia: J 14,1-12

Jezus powiedział: Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzyście w Boga? I we Mnie wierzyście. W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znaście drogę, dokąd Ja idę. Odezwał się do Niego Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę? Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie

i zobaczyliście. Rzekł do Niego Filip: Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy. Odpowiedział mu Jezus: Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: Pokaż nam Ojca? Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzyście Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie - wierzyście przynajmniej ze względu na same dzieła. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca.

POKÓJ Z WAMI

Na początku Mszy świętej, po znaku Krzyża, następuje pozdrowienie wiernych. Liturgia podaje sześć formuł, z których kapłan może wybrać jedną. Przypomnijmy je po kolei: 1/ Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi. 2/ Łaska i pokój od Boga, naszego Ojca i od Pana Jezusa Chrystusa niech będą z wami. 3/ Łaska i pokój od Tego, który jest i który był, i który przychodzi, niech będą z wami.

sposób: „I z duchem twoim”. Dlaczego przypominamy sobie – jak na wykładzie z liturgiki – wszystkie sposoby pozdrowień mszalnych? Bo wszystkie nawiązują do słów Jezusa z dzisiejszej Ewangelii, które wypowiedział w wieczniku podczas pierwszej Mszy świętej i do pozdrowień, które będzie kierował do swych uczniów po Zmartwychwstaniu. „Niech się nie trwoży serce wasze... Nie lękajcie się ... Pokój wam”.

Żyjemy w świecie pełnym lęku i niepokoju. Doświadczamy różnych ograniczeń, przeciwności i zagrożeń. Dzisiaj Pan Jezus ukazuje nam cel ostateczny naszej ziemskiej wędrówki, umacnia naszą nadzieję i dodaje nam odwagi, bo Bóg jest naszym Ojcem a niebo domem wiecznego życia i pokoju. Codziennie w modlitwie Pańskiej nazywamy Boga „naszym

Ojcem”. To wielki dar Bożego miłosierdzia, owoc dzieła zbawienia, że „przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie ” możemy mówić do Boga Ojca. W dawnych czasach mówiło się o ojcowiznie, czyli o tych dobrach, które pochodząc od ojca stawały się także własnością dzieci.. Pan Jezus mówiąc nam o Ojcu często dodaje, „który jest w niebie”. Wydaje się, że to określenie jest równoznaczne z tym, które słyszymy w dzisiejszej Ewangelii: „W domu Ojca mego jest mieszkań wiele”. Każdy ma swoje miejsce: jedyne, wybrane przygotowane. Bo jest to miejsce w Sercu Boga, w tajemnicy

Jego nieskończonej miłości. Gdy dom ojca opuścił syn marnotrawny, gdy pierwsi rodzice odeszli z raju, Bóg nie zapomniał o swych dzieciach, nie przestał człowieka kochać i szukać. Charakterystyczny jest fakt, że syn marnotrawny, podobnie jak Adam i Ewa, biorą od Ojca to, co im się należy, zapominając o tym, co należy się Ojcu: miłość, wierność i posłuszeństwo. Biorą dary, które otrzymali od Ojca: wolną wolę, rozum, duszę nieśmiertelną i chcą ułożyć sobie życie bez Ojca, a więc bez ojcowizny. Powrót do Ojca jest jednocześnie powrotem do domu, do wszystkich dóbr, które od Ojca pochodzą. Dom Ojca, to rzeczywistość nieba, Królestwa Bożego, do którego pielgrzymujemy drogami doczesności. Całe nasze doczesne życie jest drogą powrotu do domu Ojca. Niebo zostało utracone przez pierwszych rodziców. Bramę nieba

– do domu Ojca, otworzył na nowo Pan Jezus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Dociekliwy Tomasz mówi do Zbawiciela: „nie wiemy dokąd idziesz, jak więc możemy znać drogę?”. Słyszysz odpowiedź, którą zrozumie dopiero po zmartwychwstaniu: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem”. Zrozumie tę odpowiedź, gdy Pan powie mu w wieczniku: „dotknij moich ran” i gdy zawoła: „Pan mój i Bóg mój”. Nie ma innej drogi do domu Ojca, do ojcowizny, do królestwa chwały, jak tylko ta jedna: „przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie”. Amen.

x. Proboszcz

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

956-957

Po tych słowach przyszło mi w duszy poznanie woli Bożej, to jest – że na wszystko patrzę z punktu wyższego, a wszystkie wydarzenia i rzeczy, przykre czy miłe, przyjmuję z miłością jako dowody szczególnego upodobania Ojca niebieskiego.

Na ołtarzu miłości będzie płonąć czysta ofiara woli mojej; aby ofiara moja była doskonała, łączę się ściśle z ofiarą Jezusa na krzyżu. A kiedy pod wpływem wielkich cierpień zdrży natura moja, a siły fizyczne i duchowe zmniejszą się, wtenczas ukryję się głęboko w otwartej ranie Serca Jezusowego, milcząc jak gołębica, nie skarżąc się. Niech wszystkie upodobania moje, chociażby najświętsze i najpiękniejsze, i najszlachetniejsze, niech zawsze będą na ostatnim planie, a na pierwszym miejscu Twoja święta wola. Najdrobniejsze życzenie Twoje, o Panie, droższe mi jest niż niebo

z całymi skarbami. Wiem dobrze, że stworzenie nie zrozumie mnie, dlatego ofiara moja czystsza będzie w oczach Twoich.

Z NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II

Eucharystia to wielka tajemnica! Tajemnica, którą trzeba przede wszystkim *dobrze celebrować*. Trzeba, aby Msza św. zajmowała centralne miejsce w życiu chrześcijan i aby każda wspólnota dokładała wszelkich starań dla jej uroczystego celebrowania, zgodnie z ustalonymi normami, z udziałem ludu, korzystając z posługi różnych osób wypełniających zadania dla nich przewidziane, i z poważną troską o zachowanie sakralnego charakteru, którym powinien odznaczać się *śpiew i muzyka liturgiczna*. Konkretnym

zobowiązaniem na ten *Rok Eucharystii* mogłoby być dokładne przestudiowanie przez każdą wspólnotę parafialną *Ogólnego wprowadzenia do Mszału Rzymskiego*. Najlepszą zaś drogą wprowadzania w misterium zbawienia urzeczywistnianego w świętych «znakach» pozostaje wierne uczestniczenie w wydarzeniach roku liturgicznego. Pasterze niech gorliwie podejmą tę *katechezę «mistagogiczną»*, tak drogą Ojcom Kościoła, która pozwala odkryć znaczenie gestów i słów liturgii, pomagając wiernym przejść od znaków do tajemnicy i włączyć w nią całe swe życie. W szczególności trzeba pielęgnować, zarówno podczas celebrowania Mszy św., jak i w kulcie eucharystycznym poza Mszą św., *żywą świadomość rzeczywistej obecności Chrystusa*, dbając o to, by dawać jej świadectwo tonem głosu, gestami, sposobem poruszania się, całym zachowaniem. W związku z tym normy przypominają — i ja sam miałem ostatnio okazję to potwierdzić — wagę, jaką należy przywiązywać do chwil milczenia czy to w celebracji, czy w czasie adoracji eucharystycznej. Jednym słowem, konieczne jest, aby całej postawie względem Eucharystii, zarówno szafarzy jak i wiernych, towarzyszył najwyższy szacunek. Obecność Jezusa w tabernakulum winna stanowić jakby *biegun przyciągania* dla coraz większej liczby dusz w Nim zakochanych, zdolnych przez długi czas słuchać Jego głosu i niemal odczuwać bicie Jego serca. «Skosztujcie i zobacicie, jak dobry jest Pan!» (Ps 34 [33], 9).